

FOAIA DIECEZANĂ

Organ al Eparhiei gr. or. rom. a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Prețul inserțiunilor	Corespondințele se adresează redacțiunii „FOAIA DIECESANĂ” iară banii de prenumerațiune și inserțiunile la
Pentru Austro-Ungaria pe an 10 coroane	Pentru publicațiuni oficiale, concurse edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 6 cor., până la 200 de cuvinte 8 cor. de aci în sus 10 coroane	ADMINISTRAȚIUNEA
” România și străinătate pe 1/2 an 5 ”		Librăriei și Tipografiei diec. în Caransebeș
” ” ” ” pe an 14 franci		
” ” ” ” pe 1/2 an 7 ”		

Predică

pentru Dumineca II a marelui post

„Și erau unii acolo din cărturari șezând și cugetând în inimile lor: Pentru ce acesta vorbește astfel de blăstămuri? Cine poate iertă păcatele, decât numai unul Dumnezeu?” Marcu 2, 6 și 7.

Dreptcredincioșilor Creștini!

Dureros și trist este, când de judecăm rău pe omul cel nevinovat și drept; dureros și trist, când prietenul se vede părăsit de prietenii săi; dureros și trist, când copiii se răsvrătesc împotriva părinților; dureros și trist lucru este, când își frânge soțul credința sa către soție, și în loc de pace și liniște intră în casa lor zavistie și ceartă. Dară mult mai trist și mult mai dureros este, când oamenii se depărtează de cel atot-sânt, de prietenul lor cel mai binevoitor, când oamenii părăsesc pe binefăcătorul lor cel mai darnic, pe părintele lor cel atotîndurat, când ei — ca și fariseii din evangelia de astăzi — în loc să asculte cuvintele cele de viață făcătoare și să-i mulțamească lui Isus pentru binefacerile lui, se arată neascultători și nemulțamitori față de Mântuitorul lumii, față de dătătorul a tot binelui, față de Dumnezeu lor. Trist lucru, foarte trist este acesta; și cu toate acestea oamenii chiar din început s'au arătat nemulțamitori și neascultători lui Dumnezeu, căci precum știm protopărinții noștri Adam și Eva au călcat porunca primită în rai și prin aceasta s'au făcut din oameni nemuritori și cu frica lui Dumnezeu, oameni muritori și răsvrățitori, din oameni buni și drepti, oameni răi și păcătoși.

Păcatul a avut deci urmări triste pentru protopărinții noștri; și nu numai pentru dânșii, ci și pentru tot neamul omenesc. Căci dela Adam, Iubiților, toți oamenii au păcătuit și păcătuiesc, și n'a fost nici nu va fi în lume om, care să nu păcătuiescă. A păcătui zace în firea omului

cea slăbită prin păcat; dară vrednic este de fiecare om, a-și cunoaște greșala sa, păcatul său, și a se căi de păcatele sale. Fiecare păcat este o vătămare a voiei, a legii lui Dumnezeu, și vătămarea aceasta nu se poate șterge altfel decât numai prin căința adevărată. Aceasta este de lipsă, pentru fie-care om. De aceea voi și vorbi astăzi de căință, arătând:

1) *Cumcă căința este de lipsă nouă tuturor căci noi cu toții păcătuiam și*

2) *Cumcă căința trebuie să aibe oare care în-sușiri, ca să fie bine primită înaintea Domnului.*

Vă rog a mă ascultă cu luare aminte!

I

Cumcă toți oamenii, chiar și cei mai buni și drepti, au păcătuit și păcătuiesc, despre aceasta avem destule dovezi în s. Scriptură.

Să ne aducem aminte de păcatul împăratului David, carele cuprins de patimă trupească, a călcat nu numai legăturile căsătoriei, ci ca să poată luă pe femeea lui Urie de soție, l-a lăsat pe acesta să-l omoare. Să ne aducem aminte și de Petru, de învățăcelul cel mai zelos a lui Hristos, cum și acesta orbit de prea mare încredere în puterile sale și cuprins de frică și de sfială, s'a lăpădat de trei ori de învățătorul său.

Aceasta o adeverește și însuș Mântuitorul nostru Isus Hristos cu prilejul, când i-au adus cărturarii și fariseii muierea cea prinsă în fără-delege, și l-au întreat, ori de să o ucidă cu pietre, precum este prescriș în legea lui Moisi, și el li-a răspuns: „Cel ce este fără de păcat întré voi, acela întâiu să arunce piatra asupra ei” (Ioan 6, 7); iară s. apostol Ioan spune în una din epistolele sale: „De vom zice, că nu avem păcat, ne înșelăm pe noi înșine și adevărul nu este întru noi” (I. Ioan 1, 8) și iarăș: „De vom zice, că nu am păcătuit, mincinos îl facem pe

dânsul, și cuvântul lui nu este întru noi" (I. Ioan 1, 10).

Și într'adevăr, Iubiților Creștini, dacă vom căuta și vom cercă cu deamăruntul viața noastră și dacă voim să fim nepărtinitori, vom trebui să mărturisim cu toții, că suntem păcătoși și că greșim mai că pe tot pașul, ce-l facem, unii mai mult, iară alții mai puțin. Căci cine dintre noi poate zice, că a împlinit totdeauna toate legile dumnezeiești și toate poruncile bisoricești? Oare este vre unul, care ar putea zice, că dacă n'a greșit cu fapta, n'a greșit nici cu gândul? Că dacă n'a păcătuit cu voie, n'a păcătuit nici fără de voie? Este oare vre unul, carele n'a pizmuit nici odată pe aproapele său? Carele n'a vorbit nici odată pe nimene de rău? Carele n'a desfințit Duminica și sărbătoarea? Pot oare să zică părinții, că întru toate au condus pe copiii lor pe calea cea dreaptă și adevărată? Pot zice copiii, că întru toate au ascultat pe părinții săi? Poate oare cineva zice, că n'a fost cuprins nici odată de lene sau de o altă patimă uricioasă? Nu, Iubiților, n'a fost nici nu va fi om în lume, care să nu păcătuească!

Dacă deci cu toții suntem păcătoși, dacă noi în starea aceasta de acum nu facem binele, care-l voim, ci după cum zice apostolul Paul, răul, pe carele nu-l voim, acela îl facem, apoi trebuie și cu toții să urmăm îndemnul apostolului Petru, carele zice: „Pocățiți-vă și vă întoarceți, ca să se șteargă păcatele voastre“; trebuie cu toții să ne pocăim, dacă voim să mântuim sufletele noastre de peirea cea veșnică, de chinurile cele crâncene ale iadului.

Însă cum trebuie să fie căința noastră?

II

În s. Scriptură a legii vechi zice Dumnezeu prin gura lui Moise: „Și te vei întoarce la Domnul Dumnezeul tău și de vei ascultă după glasul lui despre toate, câte îți poruncesc eu astăzi, din toată inima ta și din tot sufletul tău, atunci se va îndură Domnul Dumnezeul tău de tine“; iară în cartea împăraților cetim: „Întoarceți-vă dela căile voastre cele rele și păziți poruncile mele“ (Împ. 17, 13). Ca să putem împlini aceste îndemnări, ca să ne putem curăți de păcatele noastre, ni-a dat Isus Hristos, carele n'a venit să strice legea, ci s'o îndeplinească, un mijloc de vindecare de păcate, și anume s. taină a pocăinței. Mijlocul acesta de vindecare ni-a folosit însă numai atunci, dacă noi vom *recunoaște păcatele noastre*.

Cunoașterea păcatelor este cel dintâiu și cel mai greu lucru al pocăinței. Omul numai cu anevoie cearcă lăuntrul său, și dacă și cearcă, nu-l cearcă așa, cum ar trebui să-l cerce. El

de obicei unele păcate le trece cu vederea, altele le micșorează și încă altele le tăgăduiește. O astfel de cercare a cugetului o însă fără de folos. Ca creștinul să aibă parte de vindecarea sufletului său trebuie să-și cerce cugetul cum se cuvine. El să petreacă cu deamăruntul toate acele, ce le-a făcut cu fapta, cu cuvântul și cu cugetarea, judecându-se nu după prejudețele dragostei de sine, ci după învățăturile descoperite ale evangheliei, căci numai așa își va cunoaște cu adevărat păcatele și numai o astfel de cunoaștere produce căința adevărată și întristare zdrobită pentru păcatele făcute.

Omul, carele mai înainte era orbit de amețeala mândriei, vede acuma ticăloșia vieții sale; omul, carele mai înainte se cufundă în tina patimilor, vede acuma petele sufletului. Să ne tânguim deci, Iubiților Creștini, pentru păcatele noastre cele cunoscute; să ne pară rău, că am greșit, că am păcătuit și cu inimă înfrântă și smerită să cerem iertare, căci numai „inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi“. Noi să nu căutăm a ne desvinui, descărcând vina pe alții sau aducând ca scuză felurite pricini și împrejurări, ci conștiuți de vinovăția și greșala noastră, cu smerenie să ne rugăm dimpreună cu vameșul: „Doamne, milostiv fii mie, păcătosului“, și cu fiul cel rătăcit: „Părinte nu suiți vrednic de a mă numi fiul tău, fă-mă măcar ca pe unul din slugile tale“.

Mai departe se cuvine nouă, pentru ca să ne putem vindeca de boala noastră sufletească, să mărturisim toate păcatele înaintea preotului.

Preotul este acela, prin care Hristos ne vindeca de boalele sufletești; lui i-s'a dat puterea de a judeca despre starea cea morală a creștinilor. El poate să judece însă despre aceasta numai atunci, dacă o cunoaște, și la cunoștința aceasta poate să devie numai așa, dacă creștinii își mărturisesc păcatele înaintea lui. De voim așadară să ne vindecăm de boalele noastre sufletești, trebuie să ni mărturisim păcatele înaintea preotului. Și mărturisirea aceasta trebuie să fie *deplină*, adecă noi să mărturisim toate păcatele noastre cu sinceritate; apoi să fie *amănunțită*, adecă noi să descoperim fie-care păcat îndeosebi împreună cu toate împrejurările facerii lui. Numai dacă ne vom mărturisi astfel păcatele, vom lua iertare și deslegare.

Să descărcăm așadară de pe sufletul nostru înaintea preotului toată povara păcatelor, să-i arătăm lăuntrul nostru așa cum e în faptă, să-i dăm o mărturisire sinceră și deplină, și atunci de bună seamă ne vom vindeca de boala sufletească, ce ne cuprinde.

Cunoscând uriciunea, greutatea și urmările păcatelor noastre și curățindu-ne de ele prin o mărturisire adevărată se cuvine mai departe,

ca să ne putem vindeca de boalele sufletesti, să ne propunem neclintit și tare de a îndreptă pentru viitor vieța noastră. Să nu zicem: Noi suntem oameni slabi, ne este foarte greu, de a ne desvâța de obiceiurile cele vechi; nu știm ce să facem! Ce să facem? Trebuie să ne smulgem din noroiul putrejunei, să rupem legăturile păcatului, trebuie să părăsim tovărășia cu cei ce fac fărădelegi; trebuie să delăturăm prilejul, ce ne duce la păcat. Fără de propusul acesta, fără de delăturarea aceasta, nu e cu putință o pocăință adevărată, nu e cu putință o îndreptare stătornică. Până când are vita funia în coarne, vei duce-o unde vei voi; așa și cu păcatul. Până nu vom părăsi prilejul cel mai de aproape, care duce către dânsul, până atunci ne este funia în coarne; păcatul ne va prinde, când va voi și ne va duce, unde va voi.

În sfârșit căința noastră trebuie să fie *plină de încredere în mila și îndurarea lui Dumnezeu*.

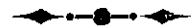
Bun și îndurat este părintele cel ceresc, îndelung răbdător și scurt la mânie, el iartă pe fie-carele, îl primește iarăș în brațele sale părintești, dacă numai se întoarce și se căește.

Și noi, Iubiților Creștini, cari ne-am abătut dela calea adevărului, trebuie să ne întorcem iarăș la Dumnezeu cel veșnic, la părintele cel ceresc, la părintele cel îndurat; și pocăindu-ne trebuie să avem încrederea deplină în îndurarea lui Dumnezeu, cumcă el voește să ne ierte și într'adevăr ne va și iertă, preem ne putem încredința din cuvintele Mântuitorului, carele zice: „N'a trimis Dumnezeu pe Fiul său în lume, ca să judece lumea, ci ca să se mântuească lumea prin el“ (Ioan 3, 17). Dumnezeu, cel ce nu voește moartea păcătosului, ci să se întoarcă și fie viu, se va îndură și de noi și ne va primi iarăș în brațelele sale. El ne va primi împreună cu cei ce au împlinit poruncile lui, împreună cu sântii și îngerii, cari văd pururea fața lui Dumnezeu.

Dacă știm deci, că cu toții am păcătuit, să facem și pocăință! Să ne căim de faptele noastre cele rele, să nu mai adaugem la ele altele poate și mai rele! Căci vine oara, în care vom trebui să dăm fie-care samă de ceea-ce am făcut. Veni-va oara, în care i-se va resplăti fie-căruia, după cum a lucrat, ori bine ori rău. Să deplângem greșelele noastre din adevărată dragoste și alipire către Dumnezeu, făcătorul, răscum-părătorul și conducătorul nostru! Să pășim la căință și întoarcere, înainte de ce se despărțește sufletul de trup, ca nu cumva venind moartea, să fie înzădar toată căința noastră; căci numai pe pământ, nu însă în iad are căința putere. Să ne căim cu deplină încredere în dragostea și atotîndurarea lui Dumnezeu! Să ne căim și

să ne întorcem dela calea rătăcirii cât mai curând! Să ne căim cu inimă înfrântă și smerită, să ne căim cu propusul tare și neclintit, de a nu mai păcătui, și Dumnezeu ne va iortă precum a iertat el odinioară pe Petru, despre a cărui căință vorbește s. Ioan Gură-de-aur în următorul mod: „Dacă plânsul lui Petru a șters un păcat atât de mare, apoi cum nu se va șterge ție păcatul, dacă vei plânge? Căci a se lepăda de Domnul său a fost o călcare nu mică, ci mare și de tot însemnată, și cu toate aceste lacrimile au șters păcatul. Plânge dară și tu pentru păcatul tău, dară plânge nu numai simplu și nu pentru vedere, ci cu amar, ca Petru; scoate șiroae de lacrimi din însuș profundul sufletului, ca îndurându-se Domnul de tine, să-ți ierte ție păcatele“. Amin.

Colecțiunea de predici: Dr. Tarnovschi — Dr. Vointschi.

Lecțiuni din Religieune

41. Învierea lui Lazar

(Continuare)

Aprofundare: Marta fiind econoamă sirguincioasă (cf. Lc. 10, 32 sq.) era afară și aude mai întâi, că Isus e aproape; Maria din contră era contemplativă, retrasă în sine, șede în casă pe pământ (după obiceiul Iudeilor la jolire) și primește condolentele. Înștiintată despre apropierea Învățătorului, Marta aleargă întru întimpinarea lui. — fără să spună surorii sale aceasta — ca să se încredințeze, de este adevărată vestea ce a primit-o-o. Marta după moartea fratelui său, din cuvintele Mântuitorului: „Această boală nu este spre moarte... ce le-a auzit ea dela solul cel trimis la Isus, prinsese nădejde că Isus va învia pe Lazar și se întărea în această nădejde prin aducerea aminte de înviera tinărului din Nain și a fetei lui Iair. Dar trăgându-l Isus a veni, se îndoea de i-a vestit ei solul bine și acurat respunsul Domnului, și readucerea fratelui său la viață cu atât mai greu o socotea, cu cât el se afla de mult timp în mormânt. Deci se vălua ea înțe nădejde și temere. Văzând pe Isus, Marta în câteva cuvinte spune tot ce-i era la inimă; pentrucă în vorbele ei se cuprinde blânda muștrare: De ce n'ai venit, că noi te-am rugat? Dar și *resignarea*: Tu vei ști mai bine, de ce, — și *credința*: Tu ai fi putut ajuta fratelui nostru până era încă bolnav, dar tu poți să-i ajuți și acum (cum? speranță și îndoaială, pentrucă minunea ce o dorește i se pare prea mare), dacă tu vei cere dela Tatăl tău... deci de ai cere dela Dumnezeu să învie fratele meu, va învia. Această credință a Martei o resplătește Isus prin promisiunea: Fratele tău va învia. După credința comună a poporului izraelit și mai cu samă a partidului farizeic, Iudeii pioși trebuiau să învieze la începutul împărăției mesianice. Marta nu vede, în făgăduința lui Isus, decât o aluzie la această credință, fiindcă Mântuitorul n'a spus hotărât timpul învierii lui

Lazar, nici a zis că el va aduce pe Lazar la viață; deci Marta a lăpădat nădejdea și cu amărăciune zice: „Știu, că va învia... în ziua cea de apoi“. Marta fiind turburată de întristare, nu rămâne statornică: acuș nădăjduiește readucerea fratelui său la viață, acuș se indoește și lăpădă nădejdea. Ca să întărească și să facă a crește credința și nădejdea Martei, Isus îi spune, că *el însuș e autorul învierii și al vieții, amândouă se cuprind în persoana lui*, și că el e *izvorul învierii și al vieții*: În mine se află puterea, care sufără viața în fiecare om, pe care n'o poate nimici moartea; spre acest scop însă trebuie ca sufletul aceluia să creadă în mine; Lazar a crezut în mine, el așadară nu e mort, ci trăește. Nici un cuvânt nu este mai liniștitor decât acesta, înaintea tainei plină de durere a mormântului. Credincioșii pot avea din nou curajul și speranța. Învățătorul lor este mai pe sus de moarte; numele său este *învierea și viața*; el le dă puterea de a fi nemuritori; de vor muri el poate a-i readuce la viață; și, când moartea îi lovește, aceasta e numai pentru o vreme. Și Marta crede, că Isus e Fiul lui Dumnezeu, care poate da viață, — cu toate că ea nu înțelege cuvintele lui Isus, și cu toate, că ea poate se gândeste în sine: *Viața vecinică a fratelui meu e foarte frumoasă și bună pentru el*, dar ce ne folosește *noauă* bietelor surori aceasta, *noauă* ne-ar fi folosit mai mult *viață pământească* a fratelui nostru.

Dar să vedem ce s'a mai întâmplat.

3. Și aceasta zicând, s'a dus și a chemat în taină pe Maria sora sa, zicând: „Învățătorul a venit și te cheamă“. Aceea s'a sculat de grab și a mers la dânsul. Ear Iudeii, cari erau cu dânsa în casă și o mângăeau pe ea, văzând pe Maria că de grab s'a sculat și a ieșit, au mers după dânsa crezând, că merge la mormânt, ca să plângă acolo. Deci venind Maria unde era Isus și văzându-l a căzut la picioarele lui, zicând lui: „Doamne, de ai fi fost aici nu ar fi murit fratele meu“. Ear Isus, dacă o a văzut pe dânsa și pe Iudeii cari veniseră împreună cu dânsa, plângând, a suspinat și a zis: „Unde l-ați pus? Zis-a lui: „Doamne, vino și vezi!“ Și a lăcrimat Isus. Deci ziceau Iudeii: „Eată cum îl iubea!“ Ear unii dintrâșii au zis: „Au nu putea acesta, care a deschis ochii orbului, să facă, ca și acesta să nu moară?“

(Va urma)

Petru Buzera.

Varietăți

Mulțămity publică. În numele comunelor noastre bisericesti Tufări cu filia Coramnic vin și pe aceasta cale a exprima călduroasă mulțămity evlavio-

șilor nostri creștini pentru frumoasele daruri, dăruite pe sama sântei noastre biserici din Tufări, și adecă: Prea stimatei familii Constantin Ostoia din Vodița și Prea stimatei doamne Natalia Vasilevici din Orșova, cari au binevoit a dărui sântei noastre biserici un măsaie de mătasă cu borduri și cu ciucuri de aur pentru sântul prestol și un streag de mătasă roșie cu borduri și cu 7 ciucuri tot de aur și cu crucea de metal aurit în valoare peste 290 coroane; asemenea Prea stm. domnișoare Maria Horvat din Viena și domnului Augustin Hertl din Orșova, cari au dărui două măsaie de pânză albă brodate cu arnigiu roșu, împrejurte cu dantele, pentru sântul prestol, împreună cu patru lumânări mari în preț de 35 coroane; Prea stimatei doamne văduve Elena Popovici din Orșova, care a dărui un rând de ornate cu toate aparținătoarele, de coloare vânăată cu fir alb, cu două epitrahire și una perină pentru ingenuchiere în preț de 40 cor. Primească mriminșii donatori cele mai sincere mulțumiri pentru frumoasele daruri. Tufări în 8/21 Februarie 1905. *Nicolae Târziu* presbiter.

Mulțămity publică. Asociațiunea de păstrare „Săcaua“ din Sacul a dărui pe seama internatului pedagogic suma de 10 cor., pentru care faptă frumoasă se exprimă mulțămity noastră pe această cale. — Caransebeș, 2 Martie 1905. *Petru Buzera*, prefectul internatului.

Societatea de lectură română din Caransebeș aduce prin aceasta mulțămity publică P. T. Dompi, cari au binevoit a suprasolvi la petrecerea ce s'a aranjat la 1 Martie 1905 n: Iosif Stoianel 3 cor., Munk și Radó 3 cor., Vasile Literat 2 cor., Fűszfás Sándor 1 cor., David Popovici (Brașov.) 2 cor., Vasile Segercian 2 cor., Dr. Nicolae Petroviciu (Lugoj) 6 cor., un necunoscut 8 cor., Alexandru Diaconovich 1 cor., Ioan Dalea (Jupa) 50 fil., Dr. Mihai Brădicean 1 cor., Pavel Pop 10 cor., Dr. Valeriu Olariu 6 cor., Pentru comitet: *Nicolae Marin* președinte. *Dr. George C. Lăbonțiu* secretar.

Concurs. În conformitate cu dispozițiunile Normativului general pentru administrarea fondurilor și fundațiunilor „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român“ se publică concurs pentru „*premiul Andreiu Mureșianu*“ de 300 cor. La concurs se va admite ori ce lucrare originală de cuprins literar, tipărită în Ungaria în decursul anului 1904, fie ea din sfera literaturii frumoase sau artistice fie o colecțiune de literatură populară. Concurenții vor avea să înainteze până la 1. Maiu a. c. la biroul „Asociațiunii“ în Sibiiu 5 (cinci) exemplare ale lucrărilor. Decernarea premiului se va face în ședința plenară a secțiunilor științifice literare, iar premierea însăși în adunarea generală a „Asociațiunii“ din anul curent. Din ședința comitetului central al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român“, ținută în Sibiiu la 9 Martie 1905. *Iosif Sterca Șuluțu*. *Ioan I. Lăpădatu* secretar II.

Provocare!

În înțelesul legii comerciale se provoacă toți creditorii societății comerciale pe acții „Verendineana” în Verendin, ca în termen de 6 luni să înainteze direcțiunii pretenziunile lor.

Verendin în 1 Martie 1905. 1—3 [9]

Direcțiunea

Convocare

Domnii acționari ai societății comerciale pe acții „Prilipciana” din Prilipeț se convoacă la

a IV-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Prilipeț la 7 Aprilie 1905 st. n la 2 oare postmeridiane în localitatea societății cu următorul program:

1. Raportul direcțiunii pe al IV-lea an de gestiune 1904, decizie asupra bilanțului și darea absolutului
2. Alegerea noului comitet de supraveghiere conform §-lui 45 din Statute.

3. Alegerea președintelui și unor membri, cari au abzis din direcțiune.

4. Deciderea asupra lichidării societății și alegerea lichidatorilor.

5. Exmiterea a unor acționari pentru verificarea procesului verbal luat în adunarea generală.

Prilipeț la 2 Martie 1905 3—3 [6]

Direcțiunea.

Concurse

Pentru ocuparea postului de cassar la **Tipografia și Libraria diecezană** din Caransebeș se escrie concurs cu termen de concurgere până la 21 Martie (3 Aprilie) 1905.

Salarul împreună cu acest post este 800 cor. cu litere: opt sute coroane la an.

Reflectanții sunt poftiți a a-și înainta petițiunile lor subsemnatei administrațiuni.

Caransebeș în 3/16 Martie 1905.

Administrațiunea

1—3 [10]

Tipografeii și Librăriei diecezane.

Pentru ocuparea definitivă a postului de învățător la școala confesională gr. ort. română din **Vărădia**, pentru clasa I, se escrie concurs cu termen de recurgere de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”.

Emolumentele împreună cu acest post sunt:

1. Salar în bani gata 600 cor.
 2. Paușal pentru cvartir 60 cor.
 3. Pentru lemne pe seama învățătorului 40 cor.
 4. Pentru conferință 20 cor.
 5. Pentru scripturistică 10 cor.
 6. Două grădini de arătură în Ciobeni de 800□.
 7. Dela înmormântări unde va fi poftit 80 fil.
- Concurenții au să-și înainteze petițiunile lor oficiului protopresbiteral al Oraviței.

Alesul învățător va fi îndatorat a purta cantonatul, scripturistica comitetului și a sinodului parohial; pentru servii prestare în alte comune nu se dau emolumente.

Concurenții să se prezinte în vre-o Duminică sau sârbătoare în s. biserică.

Vărădia la 28 Ianuarie 1905. 3—3 [5]

Nicolae Mioc m. p. **George Țunea** m. p.
președinte. not. comit. parohial.

În conțelegere cu protopresbiterul tractual.

Pe baza ordinațiunii Venerabilului Consistor diecezan Nr. 3521 Șc. ex. 1904 pentru întregirea postului învățătoresc la școala confesională gr. or. rom. din **Voivodint**, protopresbiteratul Vârșățului, se escrie concurs cu termen de recurgere de 30 de zile dela prima publicare, pe lângă următoarele emolumente:

1. Salarul anual 600 cor.
2. 2 jugere și 1413 orgii□ de pământ arător.
3. Cortel liber cu grădină de legume.
4. 16 m.³ de lemne pentru învățător.
5. Pentru scripturistică 8 cor.
6. Pentru conferințe și adunarea generală 20 cor. Dela înmormântări unde va fi poftit 40 fil.

Alesul învățător este deobligat a compune socotele s. biserici și ale cultului pe lângă remunerațiunea de 20 cor. și a purta cântarea în și afară de biserică. Servii prestare în alte comune, nu se iau în considerațiune la plățirea cvinevenalului.

Doritorii de a ocupa acest post sunt avizați a-și trimite recursul, însoțite de documentele prescise și adresate comitetului parohial din Voivodint, oficiului protopresbiteral al Vârșățului în Buziaș, și a se prezenta în atare Duminică sau sârbătoare în s. biserică din loc, însă nu în ziua de alegere.

Voivodint, 27 Noemvrie 1904. 3—3 [4]

Bartolomei Panciovanu **Pavel Rămneanțu**
președintele comitetului parohial. not. com. par.

În conțelegere cu mine: **Ioan Peșca** adm. protopresbiteral.

Pentru îndeplinirea parohiei vacante din **Chesinți**, protopresbiteratul Lipovei, se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia diecezană”.

Emolumentele împreună cu această parohie sunt:

1. Una sesiune par. constătătoare din 30 jug. pământ.
2. Un intravilan parohial.
3. Birul și stola usuată dela parohieni.
4. Întregirea dotațiunii dela sat, după cvalificațiunea alegândului preot.

Dela recurenți se recere cvalificațiune pentru parohii de cl. I. cu aceea observare, că întru cât nu vor fi recurenți cu cvalificațiune de cl. I, vor fi admiși și recurenți cu cvalificațiune de cl. II.

Recurenții sunt avizați, ca recursul lor instruit cu documentele de cvalificațiune recerută și adresate Comitetului par. din Chesinți, până la terminul sus-indicat, să le subștearnă subscrisului protopresbiter Voicu Hamsea în Lipova (Lippa), iar în vre-o Duminică ori sârbătoare să se prezenteze în sânta biserică din Chesinți, pentru a-și arăta desteritatea în cele rituale.

Chesinți 13/26 Faur 1905. 2—3 [7]

Comitetul parohial.

În conțelegere cu mine: Voicu Hamsea, protopresbiter

Pentru întregirea definitivă a postului de învățător la școala confesională gr. or. rom. din **Bujoru și Brănești**, protopresbiteratul Făgetului, se escrie concurse cu termen de 30 de zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Bujoru

1. Salarul în bani gata 600 cor.
2. Pentru scripturistică 10 cor.
3. Pentru conferințe 20 cor.
4. Pentru curatorul școlii 16 cor.
5. Relut în bani pentru 5 m. lemne pentru învățător 20 cor., iar pentru școală 7. m. 28 cor. sau în natură.
6. Cortel cu 2 chilli cuină și grajd cu o grădină de $\frac{1}{2}$ juger.
7. Dela înmormântări unde va fi poftit 40 fil.

2. Brănești.

1. Salarul în bani gata 600 cor.
 2. Pentru scripturistică 10 cor.
 3. Pentru curatorul școlii 20 cor.
 4. Pentru lemne (atât pentru învățător cât și pentru școală) 40 cor. care învățătorul e îndatorat să le aducă.
 5. Cortel liber cu cuină și grajd cu o grădină de 600 stângeni.
 6. Dela înmormântări unde va fi poftit 60 fil.
- Alesul învățător este îndatorat a purta cântoratul în s. biserică și a purta scripturistica în comitetul și sinodul parohial, a compune socoțile cultului și ale bisericii.

Pentru serviciile prestate înainte de ocuparea acestui post comuna nu acoardă alesului nici un fel de emolument, decât cele indicate aici.

Doritorii de a ocupa acest post au ași așterne petițiunile instruate conform normelor din vigoare în termenul deschis la oficiul protopresbiteral gr. or. a tractului Făget.

Comitetul parohial dorește, ca recurenții să se prezinte în vre-o Duminecă ori sârbătoare în s. biserică, dar nici decum în ziua de alegere.

Făget în 21 Februarie 1905. 2—3 [8]

În conțelegere cu comitetele parohiale.

Sebastian Olariu
protopresbiter

Feriți-vă de falsificate!

Iosif Hazi Barbu, Lugos

oferă

— pentru trebuințe bisericești —

Vin roșu vechiu de Ménes

1 litru 80 cr. — Un butoiu de 4 litri 3 fl. 20 cr.

Vin roșu de Szilas

1 litru 56 cr. — un butoiu de 4 litri 2 fl. 24 cr.

La cumpărări de 4 litri, butoiul e gratis.
Trimis franco cu poșta ou 36 cr. mai mult.

Feriți-vă de falsificate!

Lacul-Keil

(Keil-Lack)

excelentă materie de văpsit podelele de lemn moale.

- Lustrul alb „Keil“ pentru mese de spălat 45 cruceri.
- Pasta cerată „Keil“ pentru parchete 60 cruceri,
- Lacul de aur „Keil“ pentru cadre 20 cruceri,
- Vicsul „Keil“ pentru podele 45 cruceri,
- Lacul „Keil“ pentru pâlării de paie în toate colorile.

se află totdeauna în abundență la:

1—8 [11]

H. Perlfaster și Fiul în Caransebeș.

În Librăria diecezană
— din Caransebeș —
să primește.

un învățăcel

din familie bună și care
are cel puțin 3 clase gimnaziale ori civile.

Administrațiunea

**Tipografiei și Librăriei
diecezane Caransebeș**

Raport și încheierea conturilor

pe anul 1904 a societății comerciale pe acții „SEVERINEANA”

Fondată la 3 Martie 1898 — începerea activității 11 Decembrie 1898.

Conform bilanțului rezultă:

- a) după detragerea tuturor speselor de regie ;
 b) după descrierea de 5% din mobiliar conform § 49 al statutelor societății
 c) după descrierea a 10 parte din investiri în edificiul inchiriat,
 pe anul 1904 un venit curat de cor. 12347.80
 inclusive venitul transpus din anul 1903 de cor. 560.66
 la o altă un venit curat de cor. 12908.46
 detragând din venitul anului 1904 de cor. 12908.46
 10% pentru fondul de rezervă conf §. 50 al statutelor societății . . . cor. 1290.85
 rămâne la dispoziția adunării generale cor. 11617.61
 Referitori la împărțirea acestui profit curat, direcțiunea propune
 pe baza statutelor următoarele :
- a) 8% dividendă acționarilor după capitalul vărsat cor. 9328.—
 b) tantiemă pentru direcțiune și comitetul de supraveghiere cor. 1000.—
 c) ajutoare pentru scopuri de binefacere cor. 150.—

Mai departe:

- d) remunerațiune funcționarilor cor. 900.—
 e) restul de cor. 239.61
 să se transpună pe anul 1905.

Active			Contul-bilanțului			Pasive		
Cassa în număr	9300	78	Capital de acții	117000	—			
Acții straine	300	—	Creditori	57790	69			
Mărfuri	112206	62	Conto-curent	12727	81			
Timbre și mărci	811	20	Dividendă neridicată	762	40			
Mobiliar	C. 8025.76		Tantiemă	5	56			
după 5% amortizare	401.29	7624	Fond de rezervă	18494	85			
Investiri	5308.39		Profit curat	11617	61			
după amortizare de	530.84	4777						
Debitori		55389						
Rimese		27588						
Acții		400						
	Cor.	218398		Cor.	218398		92	

Debit			Contul profitului și al perderilor			Credit		
Chirie	1313	88	Venit transpus din anul 1903	560	66			
Salare	12021	60	Venit dela mărfuri și scont	30487	02			
Spese generale	1922	76	Interese	1847	57			
Porto postal	384	45	timbre și mărci	123	10			
Dare directă și comunală	3023	75						
Amortizare din mobiliar	401	29						
” investiri	530	84						
Descrieri	511	32						
10% dotarea fondului de rezervă	1290	85						
Profit curat	11617	61						
	Cor.	33018		Cor.	33018		35	

Caransebeș, la 31 Decembrie 1904.

A. Marin m. p.
președinte.

Petru Lepa m. p.
conducătorul prăvăliei.

Ioan Șușoi m. p.
contabil.

Membrii în direcțiune:

Ioan Nemoian m. p. Nicolae Jumanca m. p. George Trica m. p. Ioan Stoian m. p. Ioan Mihai m. p.
vicepreședinte.

Paul Popp m. p.

Peter Borțun m. p.

Nicolae Târziu m. p.

Acest bilanț l-am examinat dimpreună cu contul profitului și al perderilor și confruntându-le cu cărțile principale și auxiliare le-am aflat în consonanță.

Caransebeș, la 15 Martie 1905.

Comitetul de supraveghiere:

Traian Barzu m. p. Ioan Madincea m. p. Nicolae Marin m. p. Nicolae Popovici m. p. George Marloi m. p.
președinte.

CONVOACARE.

Domnii acționari ai societății comerciale pe acții „GERBOVICEANA” din Gerboveți să convoacă la

a V-a adunare generală ordinară,

care să va țină în Gerboveți la 28 Martie st. n. la 8 aore antemeridiane în localul societății.

OBIECTELE DE PERTRACTARE :

1. Alegerea unui notar pentru luarea protocolului adunării generale, a doi verificători pentru autentificarea protocolului și a 3 scrutinători pentru actul electoral din punctul 3.

2. Raportul direcțiunii și al comitetului de supraveghiere pe anul al V-lea de gestiune 1904, decidera asupra bilanțului și darea absolutului.

3. Alegerea a 1 membru suplent în direcțiune pe restul periodului 1905.

P. T. Domnii cari nu ar putea lua parte la adunarea generală, să binevoiască a ne remite plenipotența alăturată.

Gerboveți, la 26 Februarie 1905.

MIHAIL ZUNIA

președinte.

ACTIVA

CONTUL BILANȚULUI

PASIVA

	Cor.	fl.		Cor.	fl.
Cassa în număr	547	42	Capital social	10000	—
Capital social restant	2533	18	Fond de rezervă	1959	02
Interese restante	556	15	Fond de binefacere	16	—
Marfă după inventar	6849	57	Creditori	4594	81
Debitori	5108	83	Dividendă neridicată	497	03
Mobilier cor. 743.30					
5% amortizare „ 37.17	706	13			
Pretenziune la acționari	331	—			
Perdere	434	58			
	17066	86		17066	86

DEBIT

CONTUL PROFIT ȘI PERDERI

CREDIT

	Cor.	fl.		Cor.	fl.
Chirie	174	—	Venit dela marfă	1514	95
Port postal	12	26	Venit dela interese	59	18
Spese	116	27	Venit transpus din anul 1903	248	52
Salare	1211	80	Perdere	434	58
Dare directă și comunală	642	24			
Asigurări	49	52			
Timbre	13	97			
Amortisare din mobilier	37	17			
	2257	23		2257	23

Gerboveț la 31 Decemvrie 1904.

Mihail Zunia m. p.
președinte.

Acsentie Goga m. p. vice-director.

Ioan Ienchi m. p.

conducător de prăvălie și comptabil.

Pavel Surulescu m. p.

Danilă Ciortus m. p.
secretar.

Nicolae Novacovici m. p. *Danilă Novacovici* m. p.

Subsemnatul comitet am ezaminat conturile de mai sus și le-am aflat în deplină consonanță cu registrele principale și auxiliare.

Gerboveț la 26 Februarie 1905.

Anton Surulescu m. p.

Iosif Novacovici m. p.
președinte.

Marcu Balla m. p.
notar.

Danilă Surulescu m. p.

Nicolae Voin m. p.

Vasilie Novacovici m. p.